

Er natur- og miljøpolitikken for akademisk og elitær?

Hvad er grunden til at Danmarks Naturfredningsforening lægger alle kræfter i at fremstille landbrugserhvervet som naturens værste fjende? Man må virkelig undre sig.

LÆSERBREV

Af Frede Lundgaard Madsen, formand, LandboForeningen Midtjylland, Skannerup, Gjern

Den politiske debat om vores natur og miljø kredser sig omkring statistikker og analyser, på et akademisk sprog, der for den almindelige borger synes at være uforståelig. Ja, selv begreberne bliver diskuteret og analyseret, fordi der ikke er en fælles forståelse.

Ord som biodiversitet, §3, urørt skov, invasive arter og bæredygtighed er nøgleord, der danner baggrund for en lang række lovforslag og forvaltningstiltag, og alligevel er det de færreste i den danske befolkning, der forstår og forholder sig til deres betydning.

Hvor er den folkelige forankring i naturdebatten? Når de 90 % der bor i byerne skal forholde sig til naturens tilstand gennem statistikker, svære ord og analyser, ja så er det her jeg undrer mig.

Den gode sag

De store grønne organisationers fundament bygger i høj grad på folkelighed. Men man kunne fristes til at spørge, om deres fremtid er truet, fordi deres eksistensberettigelse er ved at løbe fra dem?

Risikoen er jo, at deres egen succes er med til at opløse dem. Har de brug for et truselbillede, for at positionere sig og få indflydelse?

En landsdækkende organisation bør vel ret beset have sit fundament i hele landet, både hvad angår et fælles mål og en fælles referenceramme, ud fra hvad medlemmerne oplever og ser til daglig uanset hvor man bor i landet.

Den fælles referenceramme dannes jo ikke på baggrund af en fortælling fra eliten og slet ikke hvis den er i uoverensstemmelse med den virkelige verden som Hr og Fru Hansen står op til hver dag.

- Man kunne jo vælge en anden tilgang, der så på mulighederne i landbruget, og landmændene som samarbejdspartnere. Men det ville nok ikke give så mange medlemmer

Er det ved at udvikle sig til en religiøs dyrkelse, mere end det er at varetage hele Danmarks natur, til gavn for alle befolkningsgrupper?

Konflikt

Hvad er grunden til at Danmarks Naturfredningsforening lægger alle kræfter i at fremstille landbrugserhvervet, som naturens værste fjende?

Man må virkelig undre sig!

Man kunne jo vælge en anden tilgang, der så på mulighederne i landbruget, og landmændene som samarbejdspartnere. Men det ville nok ikke give så mange medlemmer. DN har brug for en kamp. Kampen bliver deres eksistensberettigelse. Det er blot ærgerligt, hvis en konflikt skal være fundament for den gode sags tjeneste.

Både naturen og landbrugs erhvervet er dynamiske størrelser. I min dagligdag oplever jeg at naturen har fået et væsentlig løft de sidste 30 år, der kan stadig skabes forbedringer og de vil helt sikkert også komme, med eller uden kamp.

Landbruget er under stor forandring, og har været det gennem de samme 30 år. Der er sket meget store forbedringer på dyrevelfærdsrådet, og der er sket store

forbedringer for de mennesker som har deres daglige arbejde med at frembringe de kvalitetsfødevarer, som er meget efterspurgt over hele verden, netop fordi vi har styr på fødevarer sikkerhed og sporbarhed.

Også her er der stadig plads til yderligere forbedringer, og de vil også komme med eller uden kamp fra eliten.

Dialog

Spørgsmålet er, om man gennem dialog og samarbejde, kan arbejde for den gode sags tjeneste, som alle ønsker, men uden at træde på hinanden.

Landbruget vil gerne være med, men ikke til at træde på hinanden og skabe splid, det har ingen gang på jorden. Som det er nu, er bekymringen om kampen for natur og miljø er blevet et legitimt våben mod vores landbrugsproduktion.

Danmark bør være stolte over de kvalitetsfødevarer vi leverer, samtidig med at Danmark har nogle af verdens skrappeste miljøkrav.

Vi skal beskytte vores natur og miljø, til glæde for kommende generationer. Men alle parter bør stå sammen, det fremmer ikke vores natur og miljø at føre skyttegravskrig.

Står det så skidt til?

Har vi ikke rent vand i hannerne, og er kvaliteten ikke langt bedre end den bliver fremstillet i medierne, i et forsøg på at fremprovokere en interessekonflikt? Generelt, synes de fleste at opleve Danmark som rigt land med en skøn natur. Vi har smukke åbne landskaber.

Danmark rummer naturperler fra øst til vest, og nord

til syd. Naturprojekter og miljøtiltag er ved at snuble over hinanden for at komme til syne. Der er selvfølgelig udfordringer nogle steder, og vi skal fortsat beskytte vores natur og miljø.

Men står det virkelig så skidt til med naturen og miljøet, eller er det nicher og »feinschmecker«-natur, der er udfordringen? Som landmand er naturen og miljøet vigtig for mit arbejde og produktion. Fælles for os, der bor på landet, er, at vi ikke oplever naturen som forarmet, den er rig og spændende og ikke mindst lige ved døren.

Jeg oplever for eksempel viber i store flokke, og det er slet ikke noget særsyn at møde store vandre rundt på marker og enge. Vi har konstateret kolonier af Rød glente, ynglende havørne, faste agerhøns i flokke, flokkevis af kronvildt, rådyr, og sidst men ikke mindst så er der nu også ulve.

Graver grøfter

Er natur- og miljødebatten blevet en teoretisk kampplads, hvor både faglige og følelsesmæssige argumenter efterlader tilskueren, den almindelige borger, med et virvar af stridsspørgsmål.

Fakta og fake news, tillid og mistillid. I et dynamisk mediegalleri ligger argumenter på lur for at springe på nye tiltag, der skal understøtte en bestemt opfattelse af den danske natur, og grave kløften større mellem landbrug, natur og miljøinteresserne.

MI dropper andelsformen

Maskinhandler Indkøbsringen ændrer virksomhedsform, fra et andelsselskab til et aktieselskab.

På Maskinhandler Indkøbsringens (MI) årlige generalforsamling i går på Hindsgavl Slot ved Middelfart besluttede flertallet af de 36 andelshavere at lukke andelsselskabet. MI skal nu i stedet drives som et aktieselskab kaldet Maskinhandler Indkøbsringen A/S.

Den væsentligste årsag til at ændre MI's selskabsform er, ifølge administrerende direktør Kristian Jakobsen, at firmaet dermed er forberedt til at fortsætte og udbygge sine aktiviteter fremadrettet.

Et andelsselskab har til formål primært at handle med sine andelshavere og er un-

derlagt særlig attraktive regler for beskatning kaldet kooperationsbeskatning. Det kræver til gengæld, at minimum 75 procent af andelsselskabets omsætning sker til andelshaverne, og det er gået godt de første 54 år, siger Kristian Jakobsen.

Vi mærker dog stigende aktivitet i Sverige, hvor vi ikke har andelshavere, og i Danmark er det svært at forudsige, hvordan salget af redskaber og tilbehør til landbruget kommer til at ske fremover, i takt med stigende online-handel og ændringer i forhandlerledet. Derfor ændrer vi selskabsform nu, så vi er forberedt uanset hvad, der måtte ske, siger Kristian Jakobsen.

Fra andelshavere til aktionærer

MI's egenkapital har indtil nu

været fordelt ud på de 36 andelshaveres andelskonti i forhold til de sidste års omsætning. Firmaets egenkapital udlod-

des nu i stedet som aktier på 1 kr. pr. stk. I første omgang overgår alle selskabets aktier til de tidligere andelshavere,

der fremover kan kalde sig aktionærer i Maskinhandler Indkøbsringen A/S.

Hvis en aktionær ønsker at

MI skal nu drives som et aktieselskab kaldet Maskinhandler Indkøbsringen A/S. Det blev besluttet på den årlige generalforsamling i går på Hindsgavl Slot ved Middelfart af flertallet af de 36 andelshavere.

selge sine aktier, vil de først blive sat til salg blandt de øvrige aktionærer og derefter hos selskabet selv, forklarer Kristian Jakobsen. Der er altså på ingen måde lagt op til, at MI skal skifte hænder, fastslår han og tilføjer, at ændringen ingen praktisk betydning får for landbruget.

MI blev stiftet som andelsselskab tilbage i 1963 af nogle driftige maskinhandlere med det formål at købe landbrugsmaskiner ind i fællesskab til attraktive priser.